

KNIHY

KTERÉ MĚ OVLIVNILY

TEXT: LADISLAVA JASANSKÁ FOTO: PAVEL OVSÍK

Knih, které mě inspirují, je mnoho. Omezena rozsahem článku, vybrala jsem pouhých pět.

Napoleon Hill: Myšlením k bohatství

Přestože podtitul zní „Tato kniha může pro vás znamenat miliony“ a poselství je cíleno primárně na hmotné bohatství, její rady lze použít na jakékoli bohatství: dobrých lidských vztahů, dobrého zdraví nebo dostatku času. Pravdy zde obsažené byly v posledních dvaceti letech zopakovány v mnoha jiných knihách, avšak tato vyšla už v roce 1960. A co říká?

Uvědomte si, co chcete, věřte tomu, že je to možné (i když všichni tvrdí opak), věřte tomu tak silně, že vsadíte vše na jednu kartu a nenecháte si ústupovou cestu, je-li to potřeba, nachdne pro svou myšlenku ostatní a vytvoříte mozkový trust (ideálně tým těch, kteří jsou obdařeni větším talentem, dovednostmi a znalostmi a jsou ochotní, ať už z jakéhokoli důvodu, pracovat na uskutečnění vašeho snu nebo vás podpořit jinak), houževnatě pracujte na jeho uskutečnění a nezastavte se při překážkách. Vámi vytčený cíl často čeká až kousek za velkým nezdarem, který vás na cestě potká.

Tuto knihu jsem četla jako teenager a od té doby se k ní vrátila jen jednou, před psaním tohoto článku. Motto uvedené níže jsem si osvojila již tehdy a díky němu a rodiči mi vetknuté houževnatosti jsem v životě dosáhla (dříve či později) cílů a přání, která jsem si vytyčila: „*Ten, kdo se vzdává, nikdy*

nevítězí, ten, kdo vítězí, se nikdy nevzdává.“ Dle mého to platí beze zbytku. Přála bych si, aby si toto moudro, jako i mnohá jiná z této knihy, osvojilo co nejvíc Čechů. Jsem ráda, že jsem Češka, a mrzí mě kolektivní vnímání se jako národa skuhrajících kverulantů. Záleží na tom, co si myslíme, neboť myšlenka je předzvěst hmoty; jinými slovy: myšlenky se zhmotňují. Špatně myslet je jen špatný zvyk, který lze vytěsnit tím, že se naučíme myslet správně. Tak, aby nám naše myšlenky sloužily. Mysl lze ovládat, avšak vyžaduje to trénink, trpělivost a vytrvalost.

František Švantner: Život bez konca

Toto asi není kniha, kterou by bylo lze obecně doporučit. Já ji mám moc ráda, protože je psána krásnou slovenštinou. Autor se narodil v roce

Ten, kdo se vzdává, nikdy nevítězí, ten, kdo vítězí, se nikdy nevzdává.

1912 a do času svého mládí umístil i děj, který mapuje dvě generace žen. Do kontrastu staví život paní Hermíny, která po porodu svého prvního dítěte zůstává ochrnutá, a tak připoutaná do konce svých dní na lůžku („*V tomto případě ani lékař nepomůže. Nemocný si musí svoje odležat, alebo, keď sa chce ešte pozrieť po svete, má možnosť zaopatrit' si malý vozík, ktorý sa dá rukami ľahko pohybovať. ...Ale čože s ním, Hermína by ho beztoho nemohla použiť. Kdeže by na ňom aj zaslá? Ach v meste, to je iné. Tam sú ces-*

ty široké, rovné, ulice sú ako dlaň. Ale tu na dedine po skalách a vrškoch je to nemožné. Ak nemáš dobré nohy, sed' si len doma pri peci.... Tridsať, štyridsať rokov ležať na jednom mieste, či to nie je trocha veľa?... Nuž nech ju len pán boh poteší, keď už zoslal na ňu taký kríž“), a život její dcery Paulínky, která ač vyrostlá na vesnici, životem je zaváta do různých prostředí (samota, vesnice, městské čtvrti chudých i bohatých), do náručí různých mužů, jak jí je postupně brala válka, horká krev a nestálost nebo vlastní slepota k tomu, co je pro ni dobré. Život měla pestrý a přijímala jej vděčně, neb si jej spoluvytvářela. Tato přizpůsobivost rozličným životním okolnostem i snaha tvořit si život, který, když se v okamžiku smrti promítne před očima, bude „dost dobrej biják“, mi byla a je velkou inspirací.

Věra Nosálová: Slunce zapadá na východě

Tuto knihu budete v knihovně těžko hledat. Vejde se do zadní kapsy kalhot. Energie, která z ní prýští, je však mocná svojí krásou. U mě vyvolává čtyři roční období nálad: hlasitý smích, úsměv, slzy i husí kůže z krásna. Když mi přátelé chtějí doporučit jen jednu knihu, je to obvykle tato. Obsahuje dva příběhy a zde je návod na čtení toho druhého: „*Je nesmírně důležité, abys příběh ‚Jak se rodí čarodějnice‘ přečetl od začátku do konce ... každé přerušení četby, byť na několik minut či hodin, může v budoucnu přerušit řešení tvých problémů na několik dnů, týdnů či let ... pokud nedočteš celý text do posledního slůvka, zůstaneš při řešení svých problémů v půli cesty. Všechny tyto zásady platí jen pro první čtení, poté se kniha pro každého stává běžnou beletrií.*“

Kniha nabízí zvláštní formu pomoci, dodržíte-li návod na její použití. A pokud je to vše pro vás příliš „divné“, vezte, že i jako běžná beletrie je to velmi milý a čtivý příběh.

Otfried Preussler: Čarodějův učeň

V pohádkovém příběhu by jen málokdo hledal manažerské poučení. Já miluji pohádky, bajky a pověsti. Snad proto, že narozdíl od všech knih o sebezvoji a manažerských dovednostech v pohádkách je poučení předkládáno formou příběhu. Tuto knížku jsem četla několikrát; jednak pro její krásný příběh, jednak pro krásné ilustrace Karla Zemana. Možná znáte stejnojmenný animovaný film. Já viděla nejdříve ten a až v dospělosti si koupila knihu. Příběh o čtrnáctiletém chlapci Krabatovi, který se toulal světem, až dorazil, nedbaje varování, k mlýnu, kde vládl mistr temných sil. Mistr-mlýnář potřeboval vždy dvanáct učedníků, které kromě mlynářského řemesla zasvěcoval i do mistrovství čar. Učedníci zachovávali poslušnost vždy, když byl doma, ale jakmile vytáhl paty, spřádali plány, jak se z mlýna dostat. Bohužel z něj vedla jen jedna cesta... Leda by sílu kouzel překonala láska podepřená odvahou a spojenectvím přítele. A kdeže je to manažerské poučení? V tom, že neadekvátní přísnost spojená s nedostatkem pochopení vede k rezistenci, a ta zabíjí kreativitu a invenci.

Budete mít raději firmu plnou figurek plnicích do důsledků vaše příkazy, v níž se bez vás nic neobejde, nebo chcete kreativní a angažované jedince, kteří i v nepřítomnosti šéfa pracují tak, že to firmě prospívá? Pak je nutné povolit otěže, protože v ne-

svobodě se kreativité a angažovanosti nedaří.

Antoine de Saint-Exupéry: Malý princ

Byla jsem na gymnáziu, když mi tuto knížku přinesl kamarád s očividně dobrým vkusem. Je tak známá, že ji netřeba představovat. Proto se s vámi podělím o některé citáty, které mě zaujaly při prvním a při dosud posledním čtení.

První čtení: „*Správně vidíme jen srdcem, co je důležité, je očím neviditelné.*“ „*Stáváš se navždy zodpovědný za to, cos k sobě připoutal.*“ „*Člověk se vydává v nebezpečí, že bude trochu plakat, když se nechal ochočít.*“

Poslední čtení: „*Znám planetu, kde žije jeden moc červený pán. Nikdy ne-*

LADISLAVA JASANSKÁ

Pochází z Karviné, po ročním pobytu v Londýně (1992) vystudovala PF UK v Praze, kde se po studii zaměstnala v mezinárodní advokátní kanceláři s centrálou v londýnském City a pobočkami po celém světě včetně Prahy. V květnu 2005 založila vlastní advokátní kancelář Jasanská & Co. (www.jasanska.com), která se specializuje na mediální a pracovní právo. Klientům však radí také v oblasti obchodního a občanského práva. Je aktivní členkou Rotary klubu Prague International. Mezi její koníčky patří sport (lyžování, cyklistika, tenis), tanec a cestování. Nedílnou součástí jejího života je jóga.

privoněl ke květině, nikdy se nepodíval na hvězdu. Nikdy neměl nikoho rád. Nikdy nic nedělal, jen počítal. A celý den opakuje jako ty: „Já jsem vážný člověk! Já jsem vážný člověk!“ – A nafukuje se pýchou. Ale to není člověk, to je pýchavka!“

Kdo nebyl někdy v situaci, kdy pro samou práci a termíny zapomněl, být na okamžik, na to důležité? Kdo neznáme někoho, kdo pod nánosy titulů, status symbolů, společenských postavení, hmotných statků, které zavazují, než aby přinášely radost, pod nánosy „těch správných“ přátel, „těch správných“ koníčků a „těch správných“ kontaktů zapomněl na sebe a na to, kdo opravdu je? Přeji nám všem návrat k době samým. Bude lepším místem svět, kde se budeme setkávat takoví, jací opravdu jsme. /BW